

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. še se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. — Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Jugoslovansko bojišče.

Na jugu se stvari razvijajo prav dobro za slovansko stvar, tako, da se nam upanje vzdržuje, da bomo še letos čakali velikih dogodkov. Vstanek v Bosni se je močno povzdignil. Dunajskemu „Tagblattu“ se poroča, da je ob srbske meji, ob reki Drini vsa raja vstala, tudi v turške Hrvatske, okolo Bihača, je krščanstvo orožje prijeló, begunci se vračajo, ali ne da bi se Turkom uklonili, nego z orožjem v roci. — Ako si avstrijski in drugi poslaniki prizadevajo v Hercegovini mir narediti, nij verjetno, da bi kaj opravili. Turki listi v nemškem jeziku na Dunaji in v Pešti prinašajo precej obupne članke. To je dobro znamenje.

Iz Dvora se 6. t. m. „Obzoru“ brzojavlja: Dne 3. t. m. je vstaška četa pod poveljem Trivuna Bundula zapalila 4 turške vasi, pogorelo je 90 hiš. V Dubru zapalili so vstaši paševo kulo. Boj s Turki trajal je 6 ur. Turkov je 16 mrtvih in še več ranjenih. Vstaša sta dva lahko ranjena. Včeraj se je bil zopet boj pri Palanki, izid nij še natanko znan. — Včeraj je turška vojska pod poveljem redifovim Novskim pri Malivuku preko Une na avstrijsko vojsko streljala. Avstrijski vojski bili so prisiljeni tudi s streljanjem odgovarjati.

V Sutorino so došli sledeči vstaški vodje: Iz Pivaškega okraja Lazar Sočica; iz Gačkega okraja pop Bogdan Zimunić; iz Nevošnjanskega okraja Simo Vačević; iz Sumskega okraja arhimandrit Melentia Perović; iz Rudinskega okraja Vaso Gjuričin, — vsi vojvodi. Razen vojvodov došlo je 19 kapetanov in

okolo 60 oboroženih vstašev. Peko Pavlović ne pride.

Po njihovem dohodu prišel je k njim nek diplomatični agent kneza Gorčakova, Veselicki, kateri jim je priporočal v imenu ruskega carja, naj reformski načrt Andrassyjev sprejmo in mir naredé. Vstaši so obljubili odgovor po skupnem posvetovanji, in to sicer drugo jutro.

Vstaši nečejo dogovarjati se z Vrečevičem nego hote Rodića.

Upanje je, da se vsi ti prisiljeni dogovori razbijejo, vstaši se vrnejo, zmagonosno Turke pobijejo zopet, potem pa da vendar Srbija jedenkrat vstane in Črnagora.

Iz Dubrovnika se 6. t. m. brzojavlja: Nekov ukaz vlade prepoveduje vsacemu Avstrijcu občevanje z vstaši, dalje prepoveduje pošiljati jim živeža; kdor bi slovanskim bratskim vstašem kaj poslal, bode kaznovan, in konfisciralo se bode dotično poslanje. Res je bilo baje uže nekaj živeža konfisciranega. Turkom pošiljati je pa menda dovoljeno, saj se Rodić poganja za to, da bi sestradana turška vojska v Nikšiću živeža dobila. Kaj bi rekli oni umrli nekdanji Avstrijci, ki so se v turških vojnah borili, denšnjemu času!

Iz Cetinja se piše v „A. A. Ztg.“, da je zveza mej Črnogoro in Srbijo gotova in da bode tudi velik boj teh držav proti Turčiji kmalu gotov. Ne da se več ustavljati. Za „reformo“ se uže nihče drugi več ne zmeni, nego Avstrija. A Turki sami vedo, da se ne dajo izvesti; ako se dogovarjajo z Rodičem in vstaši, delajo samo zato tako, da bi nekaj časa dobili in nekaj več vojakov na noge spravili. Turčija sama izpozna, da je treba odločiti z mečem. Kdor misli, da se more

zdej še mir ohraniti, ta ne pozna stanja na balkanskem poluotoku.

Deželni zbori.

Kranjski deželni zbor.

(X. seja. 7. aprila.) Slikar A. Umek izroči prošnjo za podporo.

Dr. Bleiweis izroči prošnjo več občin na ljubljanskem močvirju, katere se pritožujejo zoper visoko mitnjo na izhansko mitnico.

Poslanec Murnik izroči prošnjo slovenskega dramatičnega društva za daljno podporo in zahvalo za dosedanje.

Fajmošter Tavčar izroči prošnjo občine Vače v cestnih zadevah.

Poslanec Murnik izroči prošnjo ljubljanskih delavcev, da bi delo na kaznilnici na Gradu in v prisilnej delavnici uredili tako, da ne bi bilo ljubljanskim obrtnikom in delavcem na škodo.

Poslanec Horak izroči prošnjo g. Stepančika in nad 50 družin branjevcev v Ljubljani naj bi se odpravila zapoved ljubljanskega magistrata, ki prepoveduje predkup (Vorkauf) in odpravo živežnih vojaških naredeb t. z. „Mengenverwaltungen“, ki delajo škodo davkoplačevalnim trgovcem, pa nikakor ne poboľšujejo jed vojakov.

Vse te peticije se izročé raznim odsekom v pretres in poročanje.

Dežman poroča v imenu finančnega odseka o računskih sklepih ustanovnih zakladov za l. 1875, kateri se brez debate odobre.

Dalje poroča v imenu finančnega odseka o računskem sklepu normalno-šolskega zaklada za l. 1875, kateri se brez debate odobri.

Poslanec Murnik poroča o računskih sklepih deželnega zaklada in njegovih podzakladov za l. 1875 in stavi sledeče nasvete:

Listek.

Razvoj ljubezni do domovine doma in na tujem.

(Govoril g. A. Sterle pri slavnostni besedi, ki jo je bilo napravilo g. Jos. Stritarju na čast dunajsko društvo „Slovenija“ dne 4. februarja 1876.)

(Konec.)

Novo življenje odpre se mu zdaj. Do tu je bival pod očetovo slamnato streho, v majhenej vasi, mej priprostimi ljudmi, bil bomo oblečen, pohajal in igral z vaškimi otroci. Sedaj je pa v mestu. Neznani mu je kraj in ljudje, vendar pa čuje domačo govorico in še in navade so z domačimi zelo jednake. Kar novega vidi primerja z domačim in počasi se privadi ter najde tudi tukaj svojo domovino, a ne domačije. Še vedno ima razloček mej tema, ljubi pa obe iskreno; kar se je naučil v domačiji, razširil je v domovini, in v domovini navadil se je prave ljubezni. Tu se je

učil spoznavati tudi druge národe. Slišal je o njih velikih in majhenih domovinah, o orjakih na duševnem in bojnem polji, o možeh, ki so žrtvovali domovini vse svoje moči in življenje in tako proslavili njo in sebe. Bral je njihova slovstva, ki je občuduje ves svet. Če to primerja slovski dijak, vidi res, da njegova domovina je precej majhena, da nema onih velikih, kakor drugi národi, vidi pa tudi, da na njenih tleh prebiva lep, čvrst in krepek rod, na telesu in nadarjen z mnogimi duševnimi zmognostmi. Pred vsem vidi dela veliko in le delalcev še premalo. Pri takih mislih vsplamti mu ljubezen do domovine. Objel bi jo, kakor ptišne mati ljubega sina po dolgi ločitvi. Iz srca želi videti svojo domovino kedaj tako srečno, da bi tudi ona se lahko postavila z družimi v prvo vrsto. Prišeže pri vsem, kar mu je ljubo in sveto, delati vsemi močmi na to, da k velikemu delu dodá svojo trohico, da povsodi častno govori o njej, da jo brani vsem napadnikom. Storití hoče vse,

kar more njegove rojake povzdigniti na višjo stopnjo omike, po moči podpira národne zavode, se udeležuje slučajev važnih za celo domovino, deluje mej priprostim ljudstvom za národni razvitek, če kaže na druge národe, kako so zavedni svojega domoljubja, in je podučuje v koristnih vedah. Najbolj pa se kaže domoljubnega, ako napenja vse moči, si pridobiti obilo ved, da bo mogel z njimi koristiti; pred vsem pa, da spozna svojo domovino in sorojake na vse strani, se uči spoznavati tudi njihove težnje in rane, katere celiti bo kedaj njegova dolžnost. Precej časa mu je mogoče tako opazovati in precej se lahko stori, ker tukaj nij še navezan na one vire, iz kojih bode pozneje zajemal. Njegovo delovanje sega v prerezne sfere, le jedna pa bode, ki si jo izvoli za poklic, druge ga bodo le zdatno podpirale. Do zdaj še nij bilo odločilnega časa, kaj bode on, kaj postane, kakov bode njegov stan, kako bo služil domovini in državi.

Približuje se pa ta trenutek hitrega ko-

1. Računski sklepi Kranjskega deželnega zaklada, potem bolnišnega, porodnišnega, najdenišnega, norišnega, delalničnega, gledališnega, deželno-kulturnega ter zaklada deželne sadje in vinorejske šole in norišno-stavbenega zaklada za l. 1875. se odobre in sicer: s skupnimi dohodki, kateri so v glavnem pregledu o gospodarjenju s premoženjem Kranjskega deželnega zaklada in njegovih podzakladov za leto 1875. (priloga 36.) zaznamenovani in kateri znesó 745.962 gld. 4 1/2 kr. in s skupnimi v ravno tistem pregledu zaznamenovanimi in zaračunjenimi stroški v znesku 688.766 „ 73 1/2 „ toraj s končnim denarnim ostankom v deželni blagajnici z 57.195 gld. 31 kr. in pri c. k. davkarijah z 23.713 „ 77 1/2 „ tedaj s skupnim presežkom dohodkov od . 80.909 gld. 8 1/2 kr.

2. Stan skupnega premoženja koncem l. 1875, katero je v teh računskih sklepih zaznamenovano v glavnem pregledu (priloga 36) tiskano, se vzame s tem na znanje, da je:

a) denarne gotovine 80.909 gl. 8 1/2 kr.
b) aktivnega kapitala oziroma obligacij po kurzni denarni vrednosti 738.719 gl. 7 1/2 kr. ali v nominalni vrednosti 1.032.436 „ 15 „ in da so posesti in inventar vredni . 448.540 „ 34 „ in da torej znaša skupni stan premoženja . . . 1.561.885 gl. 57 1/2 kr. ter da je po odračunjenih čistih pasivnih zastankih od 180.997 „ 71 1/2 „ končnega čistega premoženja le . 1.380.887 gl. 86 kr.

3. Deželnemu odboru se naroča skrbeti za to:

- da se 5% obresti terjatev iz zasebnih dolžnih pisem v korist dotičnih zakladov, kateri so v deželni oskrbi, povikšajo na 6 %;
- da se v prihodnje računске sklepe deželnega, zemljišno-odveznega in normarlnošolskega zaklada, katerih primanjkljeji se morajo pokrivati z dokladami na davke, tudi oni dokladni zneseki kot blagajnični

ostanki vpišejo in v onih zaračunajo, kateri so se c. k. davkarijam meseca decembra vsakega leta plačali in meseca januarja prihodnjega leta deželni blagajnici izročili; in

- da se v prihodnje v računске sklepe zakladov, katere on oskrbuje, dejanskim razmeram primerna vrednost posestev vpiše. Vse to se brez debate odobri.

Poslanec Schrei poroča o računskem sklepu zemljišno-odveznega zaklada za l. 1875, kateri se povsem odobri.

Dr. Zarnik poroča v imenu finančnega odseka o prošnji g. Riharda Dolenca za definitivno službo kot vodja in učitelj na sadje in vinorejske šoli na Slapu. Poročevalec stavi sledeči nasvet.

1. Rihard Dolenec se imenuje za deželnega uradnika z letno plačo 1000 gld., letno osobno doklado 200 gld. in prostim stanovanjem, ter se uvrsti v kolo kranjskih deželnih uradnikov. Petletnice bode dobival v smislu sklepa deželnega zbora od 4. oktobra leta 1871. Stalna službena leta mu štejejo od 1. aprila 1873.

2. Deželnemu odboru se naroča dotedanje službeno pogodbo razvezati in omejenji sklep izvršiti.

V generalnej debati se oglasi najprvo iz trgovinskih volitev glasoviti „vitez“ Vestenek, da govori svoj „maiden speech“, deviški govor. Iz govora je bilo razvidno, da zna g. Vestenek bolje volitve za kupčijsko zbornico ranžirati nego logično govoriti, če prav se je sam bil dal v „Presse“ pohvaliti, da je talent. Vestenek pravi: V zadnej seji je bil predložen računski sklep vino- in sadjerejske šole na Slapu za l. 1875 in razvideli smo iz njega, da je iz deželnega zaklada pokriti deficit znašal 3250 gl. Jaz principijalno nijsem proti temu, da se dá kar mogoče za šole, a v tem slučaju je varčnost potrebna itd.

„Sklicuje se poročilo finančnega odseka na patriotizem g. Dolenca, da je odbil ponujana mu mesta z boljšo plačo in ostal v domovini; ali gospodje, mi ne plačujemo patriotizma ampak delo naših uradnikov. V obče pa bi bil jaz tudi zoper definitivno nameščenje, ker g. Dolenec še vojaštine prost nij. Letos g. Dolenec nij truda vredno izpoznal mnogo pisati, kajti dobili smo od njega samo 10 vrst. Mesto je bilo g. Dolencu obljubljeno predno

je bilo sistimizirano. Gospodje, naša stranka se brani povišanja davkov, ker mi davek plačujemo in torej vemo kaj se to pravi, gospodje one strani pa še davek pobirajo. (Oho!)

„Res čudna konsekvencija teh gospodov, kajti ko se je sistimizirala plača muzealnega kustozarja, ki je vse kaj drugega, kot vodja slapške šole, nij bilo nič slišati o petletnicah.“

Za Vestenekom govori poslanec M. Lavrenčič. On pravi: Vinorejska šola na Slapu nij samo za Vipavce, nego v njej je tudi mnogo Dolenjcev. Gospod Vestenek pozna jako malo šolo, še manj pa g. Dolenca, o katerem govornik ve, da se je mnogo trudil in žrtvoval za šolo, katero so pred prebivalci Vipavske doline s pikrim očesom gledali, zdaj pa po trudu g. Dolenca uvidevajo njeno korist. Ako Vestenek primerja g. Dolenca deželnim uradnikom sploh, izvolil je jako slabo primero, kajti g. Dolenec se je mnogo več učil kot v obče deželni uradniki. Da hoče stalno nameščen biti, to je popolnem razumljivo, vsaj vendar vsak učitelj na ljudskih in drugih šolah potem hrepeni. Govornik gorko podpira odsek predlog.

Poročevalec dr. Zarnik: Ako bi bil g. Vestenek razvil svoj princip, štediti, takrat, ko se je ravnalo za to, sistimizirati plačo muzealnega kustozarja, onda bi mu jaz bil prav rad pritrnil. Ali takrat je molčal, denes pa, ko se ravna za to, storiti kaj za slovensko šolo, ima g. Vestenek toliko pomislekov. Da ima šola na Slapu deficit, to je naravno, zakaj nikjer take šole ne neso dobička in tudi nijso osnovane za to. Obžalujem le, da g. Vestenek kot višji državni uradnik ne ve, kaj ministerstvo o tej zadevi zahteva. Da pa slavni zbor vidi, kako misli g. Vestenek in kako so uradniki v protivju z ministerstvom, bodem prečital dotični ministerški ukaz.

Govornik sedaj prečita ukaz ministerstva poljedeljstva, v katerem ono z vso odločnostjo zahteva, da na kmetijskih šolah, ki dobivajo državno podporo, morajo biti učitelji stalno nameščenji. Res je, nadaljuje dr. Zarnik, da smo mi Slapško šolo ustanovili prej, predno je došel dotični ministerški ukaz. Ali gospoda, mi nemamo z ministerstvom zarad vsakoletnih doneskov nobene pogodbe. Bodemo-li ministerstvo morebiti pri državnej sodnji na Dunaji tožili? Jaz mislim da ne, ampak storili in

raka in težka je odločitev, ker od nje je odvisno, da bo srečen, če izvoli pravo, da bo pa nemirnega in nezadovoljnega srca celo življenje, ako zgreši pravi pot. Državi hoče ostati zvest državljani in domovini pravi sin.

Da doseže svoje namene, mora se podati v popolno tuje kraje, zapustiti domovino, ločiti se od svojih rojakov, v kraje, kjer so tuja ljudstva, tuje šege in navade. Glasno mu tolče srce, ko pogleda okolo sebe in — povsod vse neznano. Brez številkokrat mu poleté misli črez hribe in gore tje v daljno domovino; z otroškimi čuti skoraj preseli se duh v domače kraje: težko mu je pri srcu, njga skoraj trenotka, da bi ne mislil na isto na ono v domovini. Vse domače kaže se mu sedaj še v lepšem svitu, vse je še ljubše, vse mileje. Tu se mu mogočno kaže čutilo, ki ga veže na domovino. Privadi se sicer tudi novega stanja, toda misli na domovje so toliko pogostnejše. Srce mu vesolja zakipi, ko najde tu na tujem človeka, ki govori njegov jezik. Pozdravi ga ko brata in sklone prijateljsko zvezo, koje

krog se vedno širi, ko spoznavamo v svojih novih znancih rojake od tam, kjer teče bistra Sava, žene valove svoje deroča Drava, ko spoznavamo Slovence od Soče do skalovitih obal jadranskega morja. Naj ljubši pogovor jim je o domovini: Z veseljem prejemajo vesele vesti iz nje in tuga tare jim srce, če jo vidijo nesrečno. Prišejejo prijateljsko prisego posvetiti jej življenje in vse svoje moči. Tu v tujini pokaže se jim ponos, da domovina ima zveste sinove tudi v daljavi. Vzbude in kažejo se v mladih srcih razni čuti, ki so dozdej v njih zdeli. Vsak je ponosen na svoj rod na svojo domovino in s ponosom jo imenuje, ako ga tujec praša po njej. — Tu gre pa tudi, da se človek popolnem izobraži in pripravi za delo svojega poklica; tu si mora nabrati moči in skovati orodje, ki ga bode rabil na polji poznejših let v domovini. Tu naj bode marljiv, da čast dela svojcem in bode domovini kedaj mogočen steber, ki ga ne podere nobena sila. Ujekleni naj si značaj, da ga ne premorejo vsi okoli in okoli tuleči viharji.

Skusil je svet in vé, kako more živeti mej ljudmi, zvedel je, kaj se zahteva od vsakega omikanega in priložnosti ima obilo izobraževati svoj duh na vse strani. Omika združena s se značajem in domoljubjem je v človeku neprecenljiv zaklad, in vesela ga pozdravi domovina, ko se zopet vrne v njeno naročje. Sprejme ga, ko zvestega, hvaležnega sina in pričakuje od njega najboljšega sadu.

Ta čarobni plamen ljubezni do domovine, gospoda moja, je bil toraj oni sveti ogenj, ki je navduševal nekdanje slavne može, da so tako nevmorno delali za njeni blagor. To je ona važna lastnost, ki jo nahajamo pri vsakemu, brez katere si človeka težko mislimo, katero v našem sovražniku visoko čislamo in ki se ne da s korenino izriniti ne slabemu otroku, ne krepkemu možaku, ne opogndenemu starcu. In ako vsakemu tudi nij mogoče delovati na domačih tleh, mej svojci, s toliko večjim veseljem deluje na tujem. Posveti jej ur življenja kolikor mu je mogoče in presladka je zavest, ako rok nij skrižem držal, temuč delal in

ravnali se bomo po ministerskem ukazu, ki je na korist kmetijskih šol. Gospoda, stvar ima še drugo stran. Gospodje one strani nasprotujejo stvari samo za to, ker je národna. Zato trdi g. Vesteneck, da ako bode šola na Dolenjskem, nij treba šole na Slapu. Zato pravi omenjeni gospod, da naj g. Dolenc sloobodno pogodbo z deželnim odborom razruši in naj gre v Trient, kjer so mu 1600 gld. ponudili. Nam pa nij stvar jednaka, mi smo majhen národ in vemo, da bi težko tako sposobnega učitelja dobili in zato smo tudi, kar nam g. Vesteneck očita, njegovo osobo na tej šoli osigurali. Ako bi imeli mi šolo brez učiteljev, bili bi ravno tak privilegium zadobili kakor nekje na Koroškem v nekej vasi, kjer, kakor pravljica pripoveduje, smejo zidati hiše brez oken. (Veseloš me poslanci in poslušalci.)

„Seveda največjo uslugo bi storil g. Dolenc gospodom one strani, ko bi slovensko šolo zapustil in jo s svojim odhodom uničil. G. Vesteneck je rekel dalje, da je bila prošnja kratka; a to je meni in vsacemu, ki sedi v oddelkih, jako ugodno in jaz rečem, naj bi jo bil naredil še krajšo, magari samo tri vrste dolgo. Ako se g. Vesteneck boji, da se bode oglasil kmalu tudi drugi učitelj, ima popolnem prav in mi ne bomo mogli storiti drugega, kakor ravnati v smislu ministerskega ukaza, in ga stalno namestiti. Da mi dovolimo g. Dolencu tudi petletnice, in da se mu vstejejo prejšnja leta predno je bil stalno nameščen, to je popolnem ravnano po običajih, ki so pri državnih službah; tudi tam niso profesorji definitivni, predno ne služijo tri leta; ali po treh letih zadobe naslov profesor in te tri leta štejejo se njim pri petletnicah in vračunijo pri penziji. Gospod Vesteneck pravi, da na naši strani nij davkoplačevalcev. No, jaz mu lahko povem, da tukaj na naši strani en sam mož več davka plačuje, ko vsi gospodje na oni strani skupaj. Jako žal mi je, da je omenil g. Vesteneck muzealnega kustosa. Nerač se spuščam na ta predmet, ali ker so gospodje hoteli, no naj jim bode, moram.

„Mej g. Dolencem in poslom muzealnega kustosa je velik razloček. G. Dolenc mora ves svoj čas posvetiti svojej službi, muzealni kustos (Dežman) pa nema skoraj nič opraviti. To je posel, ki bi ga nam opravljal kak penzionirani profesor rad za 200 gld. in še bolje nego je zdaj oskrbljen. Da bi imeli izpraša-

položil svoj mali dar na oltar domovine. — To je ona nevidna moč, ki v srcu tli kakor živa iskra, ki se pa razvname in širi kakor strašanski požar črez hrib in plan, ter mogočno kakor jegoviti grom odmeva od mesta do vasi, od vshoda domovine do zatona, ako jej preti nevarnost. Tu je pozabljeno vse; sovražnik podaja roko svojemu zoperniku, staro se brati z mladimi, vse se položi na stran, le skerb za rešitev domovine je pri vsrču. Hité jej na pomoč od daleč njeni sinovi, zbirajo se pod njenim praporom in brusijo britko jeklo. Kdor je vezan na tujino, da jej svoje duševno orožje na razpolaganje in hrabro brani njene svetinje. Ljudje pred preraznih misli in čutil, imajo sedaj le na domovino oči oberjene. Iz vseh gerl čuje se le eno glasilo, ki je navda z nenaravnem pogumom in presladkim čutom; glasilo, ki po ušesih doni, kakor vbrano petje prazniških zvonov, glasilo, ki se razlega od ust do ust in se bo čulo od roda do roda, je: Beseda sladka domovina ne prideš več mi iz spomina!

nega muzealnega kustosa, kateri bi bil z naravoslovskih predmetov skušnje napravil in bil več tudi v družih znanostih, to bi bilo kaj drugega, temu bi dovoliti mogli tudi 5000 gld. V obče pa sem se pred nekaj dnevi prepričal, da je v našem muzeji vse prav mizerabel urejeno, kar ne kaže posebnega delovanja g. kustosa. Zatoraj priporočam nasvet finančnega odbora.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. aprila.

Deželni zbori štajerski, goriški in menda več družih so končali seje. O zadnji seji štajerskega bomo poročali prihodnjič.

Ministerska konferenca je pod predsedstvom cesarjevim 6. t. m. sklenila skupni proračun, kateri ima biti delegacijam predložen. Vojni proračun vendar nij povišan, da si je vojni minister Koller to zahteval. Ali če bode trebalo bode Koller brez budgeta denar dobil.

Ogerski ministri se glede bankinega vprašanja nijso udali, temuč trdovratno zahtevajo svojo samostalno banko.

Vnanje države.

Pod naslovom „**Rusija** i Angleška u Aziji“ prinaša „Obzor“ članek, kateri končuje s temi besedami: „Da je Francoska izšla prvi pot po svojem pobitju v vnanji politiki v Egiptu proti Angleški, a v sporazumku z Rusijo, odgaljuje nam sliko prihodnjih zvez evropskih. Romanski in slovanski svet stopa v zvezo proti germanskemu.“

Nemška oficijozna „Nordd. Allg. Ztg.“ piše o člankih, priobčenih o glasu, kateri je bil počil o odstopu ruskega carja in pravi, da ruski naslednik težko da ima uzrokov politiko svojih prednikov zapustiti; ali nemško novinstvo naj ruskega prijateljstva ne ceni previsoko. — Cel članek je poln samozaupanja, — za katerim se pa skriva strah pred bodočnostjo, ki je Nemcem popolnem opravičen, Nemcem, ki imajo okolo in okolo same sovražnike.

V **španskih** kortesih je bil stavljen nasvet, naj se provincijam Biscaya in Navarra vzemo „fueros“ ali samovladnost ter naj se cela Španija centralizira. Vendar niti alfonzična vlada si tega nij upala izvršiti, nego se z zastopniki onih provincij dogovarja.

Po **Angleščem** se je začelo kazati nezadovoljstvo z Disraelijem, ker je kraljici pripustil vzeti si naslov cesarice indijske. Tabor v Birminghamu in Leedsu je taboroval in sklenil protestirati zoper ta novi na lov. — Ali nemajo Angleži lepe svobode, da smejo celo v taci zadevah taborovati in protestovati?

Domače stvari.

— („Slovenske knjižnice“) tretji zvezek je bil sinoči razposlan. Ako ga kateri gg. naročnikov po pomoti ne bi bil dobil, naj reklamuje pri „narodnej tiskarni“. — Neka-

terim gospodom smo poslali več iztisov, da bi izvolili za razprodaje te slovenske knjige skrbeti in tako podpirati in širiti našo literaturo.

— (Včerajšnja seja kranjskega deželnega zbora) je bila še burnejša nego zadnja. Ravnalo se je o nepostavnosti deželnega šolskega sveta kranjskega. Govorili so dr. Zarnik, dr. Bleiweis, od nasprotne strani pa Abfaltrern, Dežman in vladni zastopnik Widman. Natančno poročilo te jako intresantne debate prinesemo ta teden. Prihodnja seja bode v ponedeljek. Konec zbora je pa vtorek.

— (V Ljubljanskej čitalnici) je drevi v nedeljo ob 1/2 8 zvečer „beseda“.

— (Gosp. dvorni svetovalec pl. Possaner) je šel mej poete in je naredil na slavo Anastazija Grūna nekov prolog. G. deželne sodnije svetovalec Leitmajer pak je šel mej deklamatorje in bode predaval oni g. Possanerjev poem v prihodnjem koncertu filharmoničnega društva.

— (Pred svojim pragom.) Čujemo, da je bil pri spisovanji znanih, uže preklicanih lažij v „L. T.“ o „ostalih dolgovih“ udeležen mlad človek, sin višjega tukajšnjega uradnika, kateri bi se smel domisliti svojega čudnega manipuliranja pri kletaricah, obnašanja v neke gledališke loži itd. — in lepo molčati. Ker mlademu lehkomišelnemu človeku nečemo kariere oškodovati in mu razjarjenega sodnika očeta ne javno na vrat nahujskati, ne imenujemo še njegovega imena v upanji, da bode „Tagblattovanje“ opustil.

— (Celjani) bodo dobili nov nemšk časnik. Mrtvo rojeno dete.

Razne vesti.

* (Strela) je 4. aprila pri Iglavi udarila v dva delavca, ki sta vozila po cesti visoko nadet voziček. Jeden je bil le malo zadet in k sebi prišel. Druzega so pa našli mrtvega in — nazega. Strela je obleko v cunje raztrgala z njega.

* (Sedem deklic se je vtopilo) v zemljinem komitatu, kjer so se vozile ob povodnji v jednom čolnu. Slabo so veslale, trčile ob drug čoln in se preuknile v vodo.

* (Nesreča na vodi.) Na reki Renu blizu Wesela sta 31. pretečenega meseca dve nemški parobrodni ladiji skupaj trčili in pri tej priliki je okolo 20 ljudij bilo v vodo vrženih, od katerih je mnogo utonilo.

Umrlj v Ljubljani

od 3. do 5. aprila:

Karel Strel, 5 m., dete branjevca, za božjastjo. — Marijana Trhlen, 53 l., v bolnici za rakom. — Rozalja Svetlič, 28 l., za jetiko. — Ernst Čubar, 33 l., za jetiko. — Marija Mateh, 85 l., v bolnici, vsled slabosti. — Ivan Veržek, 48 l., v bolnici za vodenico. — Mihael Filipič, 64 l., za želodčnim in jetnim rakom.

Svetinjo napredka pri Dunajski razstavi 1873.
Srebrno svetinjo Lincerske razstave 1875.

Visoko čislannemu duhovenstvu.

Stef. Berlyak,
meščan in cerkvenih paramentov
fabrikant

priporoča se za izdelavanje vsake vrste
cerkvenih del,

kakor tudi
talare, duhovenske suknje itd.

in to po najnižji ceni.

Vezenine (šikerije), za katere je tudi snov pridejan, sprejemajo se za montiranje in se izdeljujejo najskrbnejše, odgovarja se tudi na vsa naročila s poštanim povratkom. (76—1)

Tovarna na Dunaji VIII., Piaristengasse št. 7.
Zaloga „ „ I., Grünangergasse št. 6.

Drag. Berlyak,
zlatovezka,

priporoča se za izdelavanje
baldahinov, zastav, stavnice
za pevska, strelna, veteran-
ska in požarna društva.

Ornati za aplicirati
se sprejemajo.

Dunajska borza 8. aprila.
(Levirno telegrafsko poročilo.)

Enotni listi, dolgi v bankovnih	66 gld	55 kr.
Enotni listi, dolgi v srebru	70	15
1860 list, posejlo	109	90
Akije narodne banke	868	
Kreditne akije	149	80
London	117	05
Napol.	9	34 1/2
C. k. cekini	5	51
Srebro	102	35

V najem se da

Velika gostilna v vipavskem trgu na velkem trgu, s prostornimi sobami za pivec, sobe za pasazerje (popotnike), dvorana in prostorne sobe za vsake vrste shodov in veselje (znano po vipavski čitalnici), veliko z zapiralom dvorišče, štale za vozaške, hram in več družih prostorov, potem tudi vsa hišna priprava in orodje, kar se potrebuje za to gostilnico. Najem lahko prične s **prvim dnevom maja**. Vse drugo se poizvê pri gospodarju. (80—2)

Podpisani jemljem si v čast, slavnemu p. n. občinstvu naznaniti, da sem meseca aprila t. l. prevzel in odprl

kavarno v Levčeveji hiši

na Šentpeterskem predmestju h. št. 18. Za najokusnejšo pijačo, izvrstno postrežbo, ter različne slovanske in nemške časopise bode skrbel obilnega obiskovanja se nadeja.

Sê odličnim spoštovanjem

(84—2) **Franjo Mariacher.**

V Ljubljani, 4. aprila 1876.

Usojam se naznanjati, da prodajam in posojujem klavire, kitare, cevnice (citre)

po najnižji ceni.

Tudi dobê se pri meni: **kompasi, barometerji, termometerji, magneti, boussole, tetteriene, planiglobusi, globusi**, poleg tega še vsi drugi učni pripomočki za razne šole.

V mojej knjigotrnici sprejmo se takoj:

Jeden hlapec,

kateri mora biti poleg slovensčine tudi nemščine zmožen, potem

jeden uvajenec,

dobrega in lepega običaja in nekaj šolskih vednostij.

Jan. Giontini

(82—2) v Ljubljani.

Se nikdar kaj jednacega!

Še nikdar rabljeni

šivalni stroji:

Howe-jevi po 55 gld. in višje.

Wheeler & Wilson po 48 gld. in višje.

V Ljubljani,

(72—3)

v judovski ulici št. 228.

Kje po'rebujete

cerkvenika?

Podpisani priporoča se za cerkvenika. Kder jednacega služabnika potrebujejo, naj mi naznanijo, da se osobno predstavim in izpričevala pokažem.

(87—2)

Matevž Pucelj.

v Sodražici, hiš. št. 43.

Lepo posestvo,

pol ure od Ljubljane oddaljeno, obstoječe iz krasne enonadstropne hiše s sedmimi sobami, velikega vrta, njiv, travnikov, gozda in za kmetijo potrebnih poslopj, ter mlina sê štirimi tečaji je po ceni na prodaj ali se prepusti v najem. Več o tem se izvê pri lastniku, **Janezu Knezu v spodnji Šiški** poleg Ljubljane. (83—2)

Beste Nähmaschine der Welt.

Garancija zanesljiva. — Tudi na vplačevanje v obrokih.

Ljubljana, judovska ulica št. 228.

S odličnim spoštovanjem

(453—9)

Svilo, cvrta, živanke, aparate, pripravo za prsne gube itd. imam vedno v veliki izbiri v zalogi.

Po deželi sprejema moj potovalec, g. **J. Globočnik** uljudno vsa naročila, ter ob enem, podaje potrebni poduk.

Svarilo.

Zaradi od drugih strank dohajajočih ponudeb jednako imenovanih strojev naj se nikdo ne da motiti, ker vsak kdor mojo mnogovrstno zalogo obiše, se prepričati more, da je resnično, kar je zgoraj povedano.

Franc Detter.

Kranjska prva in največja zaloga oblek za gospode M. Neumann-a,

sočlen evropske modske akademije v Draždanih,

odlikovan v večjih industrijskih razstavah za dobre, solidne in cené dela, priporoča za se bližajočo pomladansko sajsijo:

Popolna obleka iz snovi za gospode za 18 gld. in višje.

Popolna obleka iz snovi za dečke za 9 gld. in višje.

Elegantna spomladanska zgornja suknja za gospode za 10 gld. in višje.

Elegantna spomladanska zgornja suknja za dečke za 6 gld. in višje.

Črna salonska obleka za gospode za 25 gld. in višje.

Snovni-jaquet milé za gospode za 10 gld. in višje.

Grebno prejasti jaquet za gospode za 18 gld. in višje.

Ponočna suknja iz double snovi za 10 gld. in višje.

Plašči za dež iz prave gume, za civil in vojake za 10 gl. in višje.

Snovni-sackl milé za gospode za 7 gld. in višje.

Kušter-sackl, zeleno adj., za gospode za 8 gld. in višje.

Kušter-sackl, zeleno adj., za dečke za 5 gld. in višje.

Hlače in vestija iz snovi za gospode za 7 gld. in višje.

Hlače in vestija iz snovi za dečke za 5 gld. in višje.

Hlače iz snovi za gospode za 4 gld. 50 kr. in višje.

Hlače iz snovi za dečke za 3 gld. in višje.

Otročja obleka od 2. do 9. leta za 4 gld. in višje.

Črne peruvien-duhovenske zgornje suknje za 20 gl. in višje.

Velika zaloga konfekcije za dame

najnovejše mode

iz klota, žameta, snovi in suknja

po najnižji ceni.

M. Neumann,

v Ljubljani v Lukman-ovej hiši.

(78—3)

Zvnanja naročila oskrbé se brzo proti poštnem povzetku, in nepristujoče izmenja se brez ugovora.